

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobkyně: **PROFILES, s. r. o.**, IČ: 27541711
se sídlem Dolní Branná 235m 543 62 Dolní Branná
zastoupená Mgr. Martinem Hamplem, advokátem
se sídlem Palackého 741m 544 01 Dvůr Králové nad Labem

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. října 2017, č. j. KUKHK-29504/DS/2017/Ja,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalovaný shora označeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 27. 4. 2017, č.j. MUDK-ODP/36167-2017/kld 15427-2016/kld, a toto potvrdil. Tímto prvoinstančním správním rozhodnutím byla žalobkyně shledána vinnou ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 42b odst. 1 písm. r) zákona č. 13/1997 Sb.,

o pozemních komunikacích, ve znění účinném pro posuzované období (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), ve spojení s porušením ustanovení § 37 odst. 1 písm. c) bod 4 vyhlášky č. 341/2014 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 341/2014“), jehož se měla dopustit tím, že dne 5. 11. 2015 kolem 09:35 hod provozovala na silnici č. II/300 v ulici 28. října ve Dvoře Králové nad Labem jízdní soupravu - nákladní vozidlo (tahač) tovární značky TATRA, typ T 158/II, x, registrační značky a přípojné vozidlo (nákladní návěs) tovární značky HS, typ NKT33, registrační značky (dále jen „motorové vozidlo“), která při nízkorychlostním kontrolním vážení (dále jen „NKV“) překročila největší povolenou hmotnost na skupinu náprav č. 2 a 3 motorového vozidla stanovenou v § 37 odst. 1 písm. c) bod 4 vyhlášky č. 341/2014 Sb. Největší povolená hmotnost na skupinu náprav č. 2 a 3 činí dle citované vyhlášky 19 000 kg, přičemž maximální zatížení na nápravu nepřekročí 9 500 kg. Zjištěná okamžitá hmotnost na skupinu náprav č. 2 a 3 činila 21 820 kg. Po odečtení procentuální (toleranční srážky) ve výši 3% dle § 38 odst. 1 cit. vyhlášky činila uvedená hmotnost 21 164 kg. Došlo tedy k přetížení skupiny náprav č. 2 a 3 nejméně o 2 164 kg (tedy o 11,4%).

2. Za tento správní delikt byla žalobkyni podle ust. § 42b odst. 6 písm. a) ve spojení s ust. § 43 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích uložena pokuta ve výši 21 000 Kč, současně byla podle § 38b odst. 5 stejného zákona uložena provozovateli vozidla povinnost uhradit vlastníkově pozemní komunikace nebo kraji, zajišťuje-li vážení podle § 38a odst. 3 písm. a) bodu 1, náklady vážení paušální částkou ve výši 6 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

II. Obsah žaloby

3. Včas podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí, navrhla jeho zrušení, jakož i zrušení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a určení, že od uložené sankce ve formě pokuty ve výši 21 000 Kč se upouští a dále uložení povinnosti žalovanému nahradit žalobkyni náklady řízení. Žalobní námítky soustředila do následujících bodů.
4. V prvním z nich žalobkyně upozornila, že žalovaný nejprve zrušil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 11. 7. 2016, neboť správní orgán prvního stupně jednání žalobkyně chybně právně kvalifikoval a nevypořádal se s námitkou nedodržení zákonnosti při nízkorychlostním kontrolním vážení, při němž měl být přestupek žalobkyně zjištěn. Žalobkyně namítá, že následné rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (tj. rozhodnutí ze dne 27. 4. 2017) žalovaný potvrdil, ačkoli vykazovalo zcela shodné vady jako rozhodnutí původní. Uvedla, že správní orgán prvního stupně i žalovaný se v napadeném rozhodnutí spokojily pouze s vágním konstatováním, že dle jejich názoru nebyly při kontrolním vážení žádné právní předpisy ani metodika porušeny.
5. V dalším žalobním bodu žalobkyně namítala, že napadené rozhodnutí trpí vadami, které spočívají v nesprávně zjištěném skutkovém stavu a nesprávně právní kvalifikaci. Uvedla, že jí bylo napadeným rozhodnutím kladeno za vinu, že při vážení motorového vozidla nebyly při přepravě nákladu tímto motorovým vozidlem dodrženy podmínky povolení zvláštního užívání pozemní komunikace.

6. Dle názoru žalobkyně je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné a zmatečné, neboť je v něm opakovaně uváděno, že se dopustila správního deliktu dle ustanovení §42b odst. 1 písm. r) zákona o pozemních komunikacích [dle nyní platné právní úpravy dle §42b odst. 1 písm. s) cit. zákona]. Namítá, že tato právní kvalifikace je v rozporu se zjištěným skutkovým stavem, neboť dle tohoto ustanovení by se žalobkyně dopustila přestupku tehdy, pokud by jí provozované vozidlo mělo vyšší hmotnost, než ukládá výjimka - předmětem posuzování je zde vozidlo jako celek a nikoli jednotlivé nápravy. Poukázala na to, že celková váha celé jízdní soupravy byla o 5 967 kg nižší, než jí ukládá výjimka, a proto se v daném případě nemohlo jednat o přestupek. Žalobkyně dále uvedla, že řidič předmětného vozidla převážel dlouhé surové kmeny o předepsané délce, jednalo se o přírodní materiál, který má nahodilou průměrnou objemovou hmotnost a různou měrnou hustotu. S ohledem na proměnnou geometrii teleskopického návěsu, který je bezpečnější v silniční dopravě, je pak obtížné dosáhnout přesného rozložení hmotnosti přírodního materiálu. Žalobkyně podržuje převoz obecné bezpečnosti silničního provozu, řidič předmětného vozidla proto roztáhl teleskopický návěs tak, aby nadměrně neomezoval ani neohrožoval dopravu přesahem dříví a předcházet tím i nezaviněným nebezpečným situacím.
7. Pochybení v postupu žalovaného a správního orgánu prvního stupně při zjišťování skutkového stavu spatřuje žalobkyně dále v tom, že poznámku řidiče vozidla, p. M. V., v protokolu o výsledku vážení "*vyz osh*", si bez dalšího vyložily jako souhlas s výsledkem měření. Namítá, že uvedená poznámka byla chybně pravopisně zapsána, když řidič vozidla zamýšlel do protokolu uvést "*viz OSH (Odbor silničního hospodářství)*", neboť mu bylo kontrolujícím orgánem sděleno, že bude předvolán k přestupkovému řízení a že podá vysvětlení při jednání správního orgánu, a z jeho výpovědi bude vycházeno při dokazování. Nevznesl proto žádnou námitku proti výsledkům kontroly, neboť se domníval, že tak bude moci učinit při jednání.
8. Nepředvolání řidiče vozidla správním orgánem považuje žalobkyně za zásadní pochybení pro zjištění skutkového stavu věci. Dokazování je dle jejího názoru neúplné a nedostatečné, neboť výše uvedenou poznámku nemohl správní orgán bez dalšího považovat za souhlas s výsledkem a průběhem kontrolního vážení. Žalovaný pak svým odůvodněním: "*prvoinstanční úřad nemohl předvídat, co tímto nečitelným vyjádřením řidič zamýšlel*" dle názoru žalobkyně potvrdil, že správní orgán prvního stupně měl pochybnosti o tom, co chtěl řidič vozidla svým prohlášením uvést, neučinil nic k odstranění těchto pochybností a vyložil si jednání řidiče vozidla jako souhlas s výsledky měření, ačkoli tak za daných okolností nebylo možno usuzovat.
9. V dalším žalobním bodu žalobkyně namítá, že správní orgán prvního stupně nedodržel zákonný postup při prováděném nízkorychlostním vážení, když nepostupoval v souladu s Metrologickým předpisem MP 009-04. Uvedla, že spisová dokumentace správního orgánu neobsahuje certifikát vážního místa. Při nesplnění těchto podmínek nelze výsledek vážení použít jako důkazní prostředek při vedeném správním řízení. Kontrolní orgán neměl při provedeném vážení zdokumentovány sklony vážního místa, ač správní orgán v napadeném rozhodnutí tvrdil, že vážní místo je rovné a bez sklonů. Předmětné vážní místo dle žalobkyně nesplňuje požadavky dané uvedeným předpisem, neboť je natolik nerovné, že bez brzdění předmětné vozidlo při vážení 2. a 3. nápravy odjíždělo jedním směrem a při vážení 4., 5. a 6. nápravy odjíždělo opačným směrem. Řidič vozidla byl při vážení instruován, aby stál na brzdě (což je nutno považovat za nepřipustný

postup), přičemž na fotografiích, které jsou součástí spisu, je znázorněna situace, kde je vozidlo blokováno zakládacími klíny, přičemž už nedocházelo k vážení předmětných náprav č. 2 a 3, ale k vážení náprav č. 4, 5 a 6, jejichž hmotnost nebyla správním orgánem vytýkána.

10. V posledním žalobním bodu žalobkyně brojí proti uložené sankci, kterou považuje za neodůvodněnou, neboť není zřejmé, jak správní orgány hodnotily stupeň společenské nebezpečnosti jednání žalobkyně, když samy uvedly, že nikomu nevznikla žádná újma. Namítá, že nebraly v potaz důkazy svědčící ve prospěch žalobkyně, resp. je ignorovaly.

III. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě v reakci na žalobní námitky uvedl, že po zrušení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 11. 7. 2016 proběhlo dokazování a bylo vydáno nové rozhodnutí (tj. rozhodnutí ze dne 27. 4. 2017), jež reagovalo na námitky zástupce žalobkyně (mj. v tom smyslu, že ve spisu jsou poměry vážního místa doloženy – viz str. 10-11 spisu) a je v něm již uvedena i správná právní kvalifikace jednání žalobkyně. Žalobní námitku, že se odvoláním napadená rozhodnutí vůbec nelišila, proto považuje za nedůvodnou.
12. K námitce nesprávné právní kvalifikace přestupku ze strany správních orgánů žalovaný uvedl, že žalobkyně nebyla uznána vinnou tím, že nedodržela podmínky stanovené v rozhodnutí o povolení zvláštního užívání pozemní komunikace, ale tím, že při nízkorychlostním kontrolním vážení překročila hodnoty stanovené zvláštním právním předpisem (tj. dle ustanovení § 42b odst. 1 písm. r) zákona o pozemních komunikacích, ve znění účinném do 30. 12. 2015). Odmítl žalobkyni provedenou dezinterpretaci, neboť uvedené ustanovení neuvádí nic o celkové hmotnosti vozidla, ale pojednává o jakékoliv hodnotě, která je při NKV překročena (ať už jde o rozměr vozidla či hmotnost na skupinu náprav).
13. K námitce přepravy surových kmenů žalovaný poznamenal, že žalobkyně neuvádí, v čem mělo spočívat pochybení žalovaného. V tomto směru toliko odkázal na argumentaci uvedenou v části II. odst. 3 odůvodnění napadeného rozhodnutí.
14. K další námitce ohledně nesprávného vyhodnocení vyjádření řidiče do dokladu o NKV („vyz osh“) žalovaný uvedl, že je právem a nikoli povinností řidiče se v tomto dokladu vyjádřit. Nesrozumitelné a nečitelné vyjádření pak jde k tíži toho, kdo je učinil. Dle názoru žalovaného nebylo k naplnění zásady materiální pravdy výsledku řízení jako svědka třeba. V žalobě pak není uvedeno, jaké informace by měl řidič poskytnout. Žalovaný rovněž upozornil na rozdíl mezi řízením o správním přestupku, kdy je řešen řidič vozidla a o správním deliktu, což je projednáváný případ, kdy je řešen provozovatel vozidla. Žalobce však uvedené směšuje do jednoho řízení, v důsledku čehož dochází k nesprávným závěrům o pochybení správních orgánů.
15. K namítanému pochybení, že správní orgán nepostupoval v souladu s Metrologickým předpisem MP 009-04 a k absenci certifikátu vážního místa ve správním spisu, žalovaný uvedl, že právní předpis neukládá, aby subjekt provádějící NKV postupoval dle uvedeného metrologického předpisu, nadto žalobkyně neuvedla, v čem konkrétně se daný postup odchýlil od uvedeného předpisu a proč by takové odchýlení mělo mít vliv na správnost naměřených hodnot. Žalovaný poté citoval relevantní pasáž metodiky Ministerstva dopravy z července 2015 k nízkorychlostnímu kontrolnímu vážení a

správnímu řízení ve věci přestupků a správních deliktů (viz strana 3 vyjádření) s tím, že dále odkázal na čl. 11 spisu správního orgánu prvního stupně, kde jsou údaje o vážném místě včetně sklonů plochy uvedeny. Tyto údaje žalobkyně relevantním způsobem nezpochybnila.

16. K poslední námitce, týkající se neodůvodnění uložené pokuty co do stupně společenské nebezpečnosti jednání žalobkyně, žalovaný odkázal na stranu 6-7 prvoinstančního rozhodnutí, jež obsahuje všechny zákonné požadavky na odůvodnění výše sankce. Přiměřeně v tomto směru odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008.
17. Žalovaný proto na základě výše uvedeného závěrem navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítnul.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

18. Krajský soud předně připomíná, že podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkoumává napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobkyně konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu, k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54, nebo rozsudek téhož soudu ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42 (veškerá judikatura citovaná v tomto rozhodnutí je dostupná na www.nssoud.cz).
19. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen "s. ř. s."). Učinil tak při jednání a dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.

Z předloženého správního spisu vyplynulo následující:

20. Dne 5. 11. 2015 v 9:35 hod provozovala žalobkyně na silnici č. II/300 v ulici 28. října ve Dvoře Králové nad Labem motorové vozidlo vymezené v části I. tohoto rozsudku, které bylo zastaveno příslušníky Policie ČR a následně bylo kompetentním pracovníkem Centra služeb pro silniční dopravu provedeno nízkorychlostní kontrolní vážení (NKV), při němž bylo zjištěno, že uvedená jízdní souprava překročila nejvyšší povolenou hmotnost na skupinu náprav č. 2 a 3 motorového vozidla stanovenou v § 37 odst. 1 písm. c) bod 4 vyhlášky č. 341/2014 Sb. Největší povolená hmotnost na skupinu náprav č. 2 a 3 činí dle citované vyhlášky 19 000 kg, přičemž maximální zatížení na nápravu nepřekročí 9 500 kg. Zjištěná okamžitá hmotnost na tuto skupinu náprav po odečtení toleranční srážky 3% činila v posuzovaném případě 21 164 kg. Tím došlo k překročení nejvyšší povolené hmotnosti na skupinu náprav č. 2 a 3 nejméně o 2 164 kg (tj. o 11,4%).
21. Průběh a naměřené hodnoty z předmětného vážení byly zaznamenány dne 5. 11. 2015 do vážního lístku a dokladu o výsledku NKV ev. číslo 2015806 246, který byl podepsán řidičem vozidla.
22. Dne 11. 12. 2015 bylo Městskému úřadu Dvůr Králové nad Labem zasláno od Centra služeb pro silniční dopravu, s. p. o. (tj. od organizace pověřené k zajištění realizace NKV ve smyslu ust. § 38a odst. 3 písm. a) bod 2 zákona o pozemních komunikacích) oznámení

- o důvodném podezření ze spáchání správního deliktu ve smyslu § 42 odst. 1 písm. b) zákona o pozemních komunikacích právnickou nebo podnikající fyzickou osobou - žalobkyní, s listinnými doklady: doklad o výsledku NKV ev. č. 2015806 246 ze dne 5. 11. 2015, vážný lístek – protokol ze stejného dne, koncesní listina žalobce, kopie osvědčení o registraci předmětného motorového vozidla (jízdní soupravy), fotodokumentace zachycující předmětné motorové vozidlo v průběhu vážení hmotnosti, dokumentace osvědčující vhodnost a přesný popis kontrolního místa spolu s mapovým zakreslením, potvrzení o ověření stanoveného měřidla ze dne 16. 10. 2014, rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 15. 9. 2015 vydané žalobkyni o povolení zvláštního užívání dle § 25 odst. 6 písm. a) a b) zákona o pozemních komunikacích. Ve spise je dále založena příkazní smlouva ze dne 14. 11. 2014 uzavřená mezi Královéhradeckým krajem a Centrem služeb pro silniční dopravu k provádění NKV vozidel na silnicích II. a III. třídy ve vlastnictví Královéhradeckého kraje, karta vozidla registrační značky a registrační značky.
23. Dne 9. 5. 2016 správní orgán prvního stupně oznámil zahájení správního řízení žalobkyni, současně ji vyzval k provedení důkazů mimo ústní jednání (tyto vyjmenoval) dne 2. 6. 2016 v 9:30 hod a poučil ji o jejích procesních právech ve smyslu § 36 správního řádu, zejména o právu vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí (odst. 3 cit. ustanovení) nejpozději do 9. 6. 2016.
24. Správní spis dále obsahuje protokol o provedení důkazů mimo ústní jednání ze dne 2. 6. 2016 a vyjádření žalobkyně k podkladům rozhodnutí ze dne 2. 6. 2016, která se k tomuto úkonu dostavila (pověřený zmocněnec) a současně předala své písemné vyjádření ze dne 25. 5. 2016. Dne 7. 6. 2016 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno další vyjádření žalobkyně k podkladům rozhodnutí (v něm namítá, že nebyla dodržena zákonnost při NKV a bylo postupováno v rozporu Metrologickým předpisem MP 009-04, kde jsou taxativně uvedeny podmínky pro předmětné vážení; namítá nerovnost vážního místa a dále namítá, že celková váha jízdní soupravy byla nižší o 5 967 kg, než žalobkyni ukládá výjimka; vysvětluje vyjádření řidiče ke zkratce „vz osb“) s kopií jedné strany citovaného metrologického předpisu (články 6.1.2. až 6.2.2.). Ve spise je dále založena Zřizovací listina ze dne 10. 3. 2009 pro Český metrologický institut vydaná na dobu neurčitou.
25. Následně prvoinstanční orgán vydal dne 11. 7. 2016 rozhodnutí č.j. ODP/61956-2016/kld 15447-2016/kld/8, kterým byla žalobkyně uznána vinnou dle § 42b odst. 1 písm. b) zákona o pozemních komunikacích, a to porušením ustanovení § 25 odst. 1 až 7 téhož zákona, přičemž jí byla uložena pokuta ve výši 40 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
26. Žalovaný svým rozhodnutím ze dne 16. 11. 2016, č. j. KUKHK-36254/DS/2016/Ja, k odvolání žalobkyně prvoinstanční rozhodnutí zrušil a věc vrátil prvoinstančnímu správnímu orgánu k novému projednání s tím, že ve výroku i v odůvodnění rozhodnutí je nesprávně uvedena právní kvalifikace správního deliktu. Uvedl, že v rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 15. 9. 2016 o povolení zvláštního užívání dle § 25 odst. 6 písm. a) a b) zákona o pozemních komunikacích, vydaného žalobkyni, byla povolena hmotnost soupravy maximálně 52,00 t, která však nebyla při NKV překročena, rovněž nebylo zjištěno překročení rozměrů soupravy vozidel, proto nemůže být správní delikt posuzován ve smyslu § 42b odst. 1 písm. b) zákona o pozemních komunikacích, neboť nedošlo k překročení povolených limitů hmotností a rozměrů uvedených v povolení zvláštního užívání. Správní delikt je nutné hodnotit ve smyslu § 42b odst. 1 písm. r)

stejného zákona. Dále prvoinstančnímu správnímu orgánu uložil vypořádat se s námitkou nedodržení zákonnosti provedeného NKV.

27. Správní orgán prvního stupně poté zopakoval dokazování mimo ústní jednání dne 11. 4. 2017 a po provedených procesních úkonech vydal dne 27. 4. 2017 rozhodnutí, č.j.: MUDK-ODP/36167-2017/kld 15447-2016/kld, kterým byla žalobkyně shledána vinnou ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 42b odst. 1 písm. r) a byla jí za to uložena pokuta ve výši 21 000 Kč.
28. O odvolání žalobkyně rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, v němž stručně zrekapituloval proběhnuvší stav věci a vyjádřil se k vzneseným odvolacím námitkám. Tyto neshledal důvodnými, proto odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.
29. Podle § 42b odst. 1 písm. r) zákona o pozemních komunikacích, ve znění účinném do 30. 12. 2015, se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí správního deliktu tím, že jako provozovatel vozidla provozuje vozidlo, které překročí při nízkorychlostním anebo vysokorychlostním kontrolním vážení hodnoty stanovené zvláštním právním předpisem.
30. Podle § 37 odst. 1 písm. c) bod 4 vyhlášky č. 341/2014 Sb. platí, že největší povolené hmotnosti u dvojnápravy motorových vozidel nesmí překročit při jejich dílčím rozvoru od 1,3 m a méně než 1,8 m, je-li hnací náprava vybavena dvojitou montáží pneumatik a vzduchovým pérováním nebo pérováním uznaným za rovnocenné nebo pokud je každá hnací náprava opatřena dvojitou montáží pneumatik a maximální zatížení na nápravu nepřekročí 9,50 t, 19,00 t.
31. Podle § 38 odst. 1 vyhlášky č. 341/2014 Sb. platí, že okamžitá hmotnost vozidla nebo jízdní soupravy nesmí překročit největší povolenou hmotnost vozidla nebo jízdní soupravy. V případě znečištění například bláto, sníh nebo voda se připouští překročení největší povolené hmotnosti vozidla nebo jízdní soupravy maximálně o 3 %.
32. Podle § 42b odst. 6 písm. a) zákona o pozemních komunikacích, ve znění účinném do 30. 12. 2015, se za správní delikt uloží pokuta do 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), b), r), t), s), u a odstavce 5.
33. Podle § 43 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích, ve znění účinném do 30. 12. 2015, se při určení výměry pokuty právnické osobě přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. Jde-li o správní delikt podle § 42b odst. 1 písm. r) a s), činí výměra pokuty 7 000,- Kč za každou započatou tunu, která překračuje největší povolenou hmotnost vozidla dle zvláštních právních předpisů. V případě, že je porušeno více mezních hodnot je bráno na zřetel pouze nejvyšší přetížení.
34. Podle ust. § 43 odst. 11 zákona o pozemních komunikacích v případě správního deliktu dle § 42b tohoto zákona spáchaného prostřednictvím vozidla, které je jízdní soupravou, je za tento správní delikt odpovědný provozovatel silničního motorového vozidla.
35. Z výše uvedeného dokladu o výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení motorového vozidla žalobkyně ev. č. 2015806 246 ze dne 5. 11. 2015 vyplývá, že náprava č. 2 a 3 překročila nejvyšší povolenou hmotnost na skupinu náprav o 2 164 kg. Protokol obsahuje identifikační údaje o vážené jízdní soupravě (registrační značky, tovární značky, stav ujetých km, jméno a příjmení řidiče, druh nákladu, identifikaci provozovatele vozidla i odesílatele nákladu). Ve správním spise je dále založena fotodokumentace obsahující doklady řidiče, osvědčení o registraci tahače a návěsu, fotografie z místa vážení.

Rovněž je v něm založeno potvrzení o ověření stanoveného měřidla ze dne 16. 10. 2014, vydané Českým metrologickým institutem, výpisy z karty vozidla pro tahač a návěs a koncesní listina žalobkyně a dokumentace o vhodnosti kontrolního (vážního) místa s jeho popisem a s mapovým zakreslením (2 fotografie). Uvedené důkazní prostředky jsou dle názoru krajského soudu ve vzájemném souladu a spolehlivě prokazují, že žalobkyní provozovaná jízdní souprava převýšila hodnoty stanovené vyhláškou č. 341/2014 Sb. Krajský soud tak neshledal důvodnou námitku nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci.

36. Krajský soud předně uvádí, že v posuzovaném případě žalobkyně nebyla uznána vinnou tím, že nedodržela podmínky stanovené v povolení zvláštního užívání pozemní komunikace (§ 42b odst. 1 písm. b) zákona o pozemních komunikacích), ale byla uznána vinnou dle § 42b odst. 1 písm. r) cit. zákona, tj. pro překročení nejvyšší povolené hmotnosti na skupinu náprav č. 2 a 3. Není proto důvodná žalobní (předtím i odvolací) námitka, že celková hmotnost jízdní soupravy byla nižší o 5 967 kg, než žalobkyni ukládá výjimka dle rozhodnutí o povolení zvláštního užívání pozemní komunikace ze dne 15. 9. 2015 (tj., že okamžitá hmotnost jízdní soupravy činí maximálně 52 000 kg), neboť celková okamžitá hmotnost jízdní soupravy skutečně překročena nebyla, dle vážního lístku činila 46 033 kg. Tato skutečnost (tj. nesprávná právní kvalifikace skutku dle § 42b odst. 1 písm. b) zákona o pozemních komunikacích) byla ostatně důvodem pro zrušení původního prvoinstančního rozhodnutí ze dne 16. 11. 2016. V tomto řízení je však uvedená žalobní námitka irelevantní.
37. Krajský soud uvádí, že ve výroku prvoinstančního rozhodnutí (ze dne 28. 4. 2017) je správně uvedeno, že se žalobkyně dopustila správního deliktu dle § 42b odst. 1 písm. r) zákona o pozemních komunikacích ve spojení s porušením ustanovení § 37 odst. 1 písm. c) bod 4 vyhlášky č. 341/2014. V odůvodnění tohoto rozhodnutí je na straně 4 nahoře rovněž správně konstatováno, že žalobkyně při NKV překročila největší povolenou hmotnost na skupinu náprav č. 2 a 3 motorového vozidla stanovenou v § 37 odst. 1 písm. c) bod 4 vyhlášky č. 341/2014 Sb., dále je ve větě již nesprávně pokračováno, že žalobkyně „*nedodržela podmínky povolení zvláštního užívání pozemních komunikací, stanovené jí rozhodnutím ze dne 15. 9. 2015...a svým jednáním tak naplnila skutkovou podstatu správního deliktu podle ust. § 42b odst. 1 písm. b) zákona o pozemních komunikacích.*“ V dalších částech odůvodnění tohoto rozhodnutí je deliktní jednání žalobkyně posuzováno již jen dle ustanovení § 42b odst. 1 písm. r) cit. zákona. Krajský soud k uvedenému v kontextu odůvodnění celého prvoinstančního rozhodnutí a žalobou napadeného rozhodnutí uvádí, že se jedná o administrativní pochybení, které nemá vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, neboť i dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu rozhodnutí správního orgánu prvního a druhého stupně tvoří jeden celek (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 20/2018). Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se zabývá posouzením správního deliktu žalobkyně dle § 42b odst. 1 písm. r) zákona o pozemních komunikacích.
38. Je třeba rovněž zdůraznit, že odpovědnost vznikající na základě ustanovení § 42b zákona o pozemních komunikacích, je odpovědností objektivní, tj. odpovědností za následek. K vyvození takové odpovědnosti postačuje samotný fakt porušení nebo nesplnění povinností stanovených zákonem nebo uložených na jejich základě, zavinění se v takovém případě nezkoumá. Dojde-li k naplnění znaků skutkové podstaty, má

provozovatel vozidla možnost odvrátit svou objektivní odpovědnost výlučně prokázáním liberačních důvodů vymezených v § 43 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích. Liberační důvody představují výjimku z principu objektivní odpovědnosti a proto jejich uplatnění je možné pouze ve výjimečných případech. Osoba, která se chce dovolávat liberačního důvodu, musí prokázat, že provedla technicky možná opatření způsobilá účinně zabránit porušení zákona (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2018, č. j. 9 As 195/2018-27).

39. V posuzovaném případě tak bylo na žalobkyni, aby prokázala, že vynaložila veškeré úsilí, které po ní bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti (tj. přetížení náprav) zabránila, což se nestalo. K žalobní námitce, že přepravované surové kmeny mají nahodilou průměrnou objemovou hmotnost a různou měrnou hustotu, a že řidič předmětného vozidla roztáhl teleskopický návěs tak, aby nadměrně neomezoval ani neohrožoval dopravu přesahem dříví, krajský soud konstatuje, že uvedené činnosti patří mezi povinnosti řidiče, který by měl být svým zaměstnavatelem řádně proškolen, jak si počínat při přepravě takového druhu nákladu, a rozhodně je nelze považovat za liberační důvod. Překročení stanovených hodnot zjištěných při vážení vozidla nejen, že poškozují síť pozemních komunikací, ale ohrožuje zdraví a život účastníků silničního provozu a tedy ohrožuje veřejný zájem chráněný zákonem, který je vyjádřen právě ve stanovení maximálních limitů hmotnosti motorových vozidel, náprav a více náprav motorových vozidel.
40. V projednávaném případě má soud za prokázané, že žalobkyně zákonem stanovené limity na skupinu náprav č. 2 a 3 překročila. Maximální limit pro skupinu náprav č. 4, 5, a 6 překročen nebyl (viz doklad o výsledku NKV) a není ani předmětem napadeného rozhodnutí, proto ani námitka ve vztahu k vážení náprav č. 4, 5 a 6 není relevantní.
41. Pokud jde o námitku sklonů vážního místa, ty jsou uvedeny v popisu kontrolního místa (č.l. 10 a 11 správního spisu - dokumentace o vhodnosti vážního místa s mapovým zakreslením). Námitku o absenci certifikátu vážního místa soud důvodnou neshledal. Ač uvedená dokumentace není nazvaná certifikát vážního místa nebo pasport vážního místa, či jiným obdobným způsobem, není pochyb o tom, že dotčené vážné místo je zdokumentováno potřebnými údaji včetně údajů o sklonech vozovky. Na čl. 11 správního spisu je uvedeno, že podélný sklon vozovky činí 0,8% a příčný sklon vozovky činí 1,6%.
42. Krajský soud provedl při jednání důkaz Metrologickým předpisem MP 009-04, vydaným Českým metrologickým institutem, jehož se dovolává žalobkyně. Ten stanoví pro měření zatížení náprav a celkové hmotnosti vozidla, že podélný sklon vozovky musí být <2% a příčný sklon <3%. Z výše uvedených údajů o vážném místě je zřejmé, že tyto hodnoty byly dodrženy.
43. Do dokladu o výsledku NKV ze dne 5. 11. 2015 oprávněný pracovník Centra služeb pro silniční opravu provádějící kontrolní vážení svým podpisem stvrdil, že NKV proběhlo v souladu s platnou legislativou a návodem k obsluze vah Haenni. Potvrzení o ověření tohoto měřidla je součástí správního spisu. Krajský soud uvedenou námitku uzavírá s tím, že doklad o kontrolním vážení je veřejnou listinou vydanou v rámci pravomoci a působnosti orgánu státní moci, u něhož je nutno presumovat správnost v něm uvedených údajů.

44. Žalobkyně v žalobě spatřovala nedostatečně zjištěný skutkový stav věci i v tom, že správní orgán prvního stupně nepředvolal k ústnímu jednání řidiče vozidla, aby se vyjádřil ke své poznámce „vyz osh“ a bez dalšího si uvedenou poznámku vyložil (stejně jako žalovaný) jako souhlas řidiče s výsledkem měření. V žalobě opětovně navrhla výslech řidiče.
45. Krajský soud k uvedené námitce konstatuje, že podle § 52 správního řádu nejsou správní orgány vázány návrhy účastníků řízení na provedení důkazů. Neshledal proto vadu správního řízení v neprovedení výslechu řidiče. Jakékoliv další a následné objasňování poznámky řidiče v uvedeném dokladu dle názoru soudu nemůže obstát ve světle procentního vyjádření sklonů vážního místa, které jsou v popisu o vhodnosti vážního místa řádně označeny. Měl-li řidič pochybnosti o průběhu vážení, měl je srozumitelně a zcela jasně sdělit během vážení. Krajský soud konstatuje, že při veškeré snaze o rozluštění vyjádření řidiče v dokladu o výsledku NKV ze dne 5. 11. 2015, lze rozpoznat toliko slovní spojení „VYZ“, z dalšího slovního spojení zřejmě tří písmen lze rozpoznat pouze první z nich, a to písmeno „O“. Ani v žalobě uváděné hypotetické vysvětlení, že řidič zamýšlel uvést „viz OSH“ neuvádí, jaký vliv a význam by odkaz na Odbor silničního hospodářství měl na výsledek provedeného kontrolního vážení. Rovněž žalobní námitka v tom smyslu, že *„uvedená poznámka byla chybně pravopisně zapsána“* je zavádějící, neboť tuto poznámku učinil vlastnoručně řidič vozidla, nikoli pracovník provádějící kontrolní vážení. Bylo tak právem řidiče, ne však jeho povinností, aby se jednoznačně a srozumitelně vyjádřil. Krajský soud na základě důkazů, které jsou obsahem správního spisu, dospěl k závěru, že provedené nízkorychlostní kontrolní vážení bylo provedeno stanoveným měřidlem - certifikovanou váhou a na vhodném k tomu účelu zřízeném kontrolním a měřicím místě.
46. Za důvodnou soud neshledal ani žalobní námitku, že řidič vozidla byl při vážení instruován, aby stál na brzdě, přičemž dle fotografií bylo vozidlo při vážení náprav č. 4, 5 a 6 (jejichž hmotnost nebyla správním orgánem vytýkána) blokováno zakládacími klíny. Dle názoru krajského soudu je povinností řidiče zajistit vozidlo tak, aby mohlo být řádně zváženo. V daném případě byla skupina náprav č. 2 a 3 přetížena o 2 164 kg, což není zanedbatelné. Krajský soud ve shodě se žalovaným uvádí, že i kdyby řidič stál na brzdě, považuje za vyloučené, aby z uvedeného důvodu došlo k přetížení skupiny náprav o více jak dvě tuny. Navíc má soud za prokázané, že sklony vážního místa byly v souladu s Metrologickým předpisem MP 009-04.
47. V posuzovaném případě se jedná o objektivní odpovědnost a žalobkyně byla povinna náklad zajistit tak, aby k přetížení nedošlo. Zákon o pozemních komunikacích ani jiné na věc dopadající právní předpisy neuvádí výjimku pro vozidla převážející surové kmeny, sypký nebo jiný náklad (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 8. 2015, č. j. 5 As 10/2015 - 27. Z uvedeného důvodu krajský soud nevyhověl navrženému důkazu výsledkem řidiče (§ 52 odst. 1 s. ř. s) pro nadbytečnost. Krajský soud připomíná, že musí zvažovat rozsah doplnění dokazování tak, aby nenahrazoval činnost správního orgánu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2005, č. j. 5 Afs 147/2004 - 89, ze dne 21. 6. 2006, č. j. 1 As 42/2005 - 62 či ze dne 12. 6. 2009, č. j. 7 Afs 114/2008 - 92). Soud nemá povinnost provést každý účastníky navržený důkaz, musí však zdůvodnit, proč provedení důkazů nepovažuje za nutné, což platí jak pro důkazy, které již byly v řízení před správním orgánem provedeny a účastník řízení z nějakého důvodu navrhuje jejich opakování, tak pro důkazy, které by měly být poprvé provedeny v soudním řízení.

Výslech řidiče k vysvětlení jeho poznámky by ani nemohl vést ke zproštění objektivní odpovědnosti žalobkyně, proto byl soudem shledán jako nadbytečný.

48. Krajský soud pro úplnost dodává, že právní úprava s účinností od 1. 1. 2010 začlenila soubor ustanovení týkajících se vážení motorových vozidel (§ 38a až § 38d zákona o pozemních komunikacích) v rámci ochrany pozemních komunikací. Je přitom zřejmé a odůvodnitelné, proč zákonodárce trvá na tom, aby jízdní soupravy pozemní komunikace nepřetěžovaly. Dochází-li k překračování hmotnostních limitů provozovaných vozidel, mohou být v důsledku toho způsobeny závažné následky v podobě dopravních nehod či poškození konkrétních pozemních komunikací apod. Ustanovení § 38a odst. 5 zákona o pozemních komunikacích, ve spojení s ustanovením § 37 vyhlášky č. 341/2002 Sb., tedy představují legislativní rámec, který ukládá, že provozovatel vozidla má nejen povinnost dodržovat hmotnostní limity celkové hmotnosti jízdní soupravy a vozidla, ale také hmotnostní limity na nápravu a skupinu náprav. Provozovatel vozidla (jízdní soupravy) přitom je povinen jednat a postupovat s náležitou a odbornou péčí, a tedy činit vše, aby dodržení stanovených hmotnostních limitů zajistil, a zabránil tak jejich překročení (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 25. 11. 2014, č. j. 57 A 44/2013-48). Je na žalobkyni, aby zákonné požadavky splnila a dodržení všech hmotnostních limitů (tj. i na skupinu náprav) zajistila. Stanovením hmotnostních limitů je chráněn veřejný zájem a je zcela na provozovateli, jak zajistí, že hmotnostní maxima nebudou překročena (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 8. 2015, č. j. 5 As 10/2015-27).
49. Poslední námitku, kterou žalobkyně vznesla, je neodůvodnění uložené sankce, když není zřejmé, na jakém základě správní orgány hodnotily stupeň společenské nebezpečnosti jednání žalobkyně.
50. Krajský soud k druhu a výši sankce za dané deliktní jednání uvádí, že pro danou věc je relevantní znění věty druhé a následujících ustanovení § 43 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích, ve znění účinném do 30. 12. 2015, v nichž je ve vztahu speciality k větě první stanoveno, že *„Jde-li o správní delikt podle § 42b odst. 1 r) a s), činí výměra pokuty 7 000 Kč za každou započatou tunu, která překračuje největší povolenou hmotnost vozidla dle zvláštních právních předpisů. V případě, že je porušeno více mezních hodnot, je bráno na zřetel pouze nejvyšší přetížení.“*
51. Výše pokuty u deliktů upravených v § 42b odst. 1 písm. r) a s) zákona o pozemních komunikacích je tedy určena kogentně. Žádná další kritéria se při stanovení výše pokuty za dané delikty nezkoumají. Výše citované ustanovení nedává správnímu orgánu v tomto případě žádný prostor pro správní uvážení o výši pokuty, neboť žádná dolní a horní hranice výše pokuty zákonem stanovena není. Z dikce zákona je zřejmé, že výše pokuty, resp. způsob jejího výpočtu, je stanovena přímo zákonem. Že by správní orgány při tomto výpočtu pochybily, žalobkyně nenamítala. Správní orgán prvního stupně proto správně odůvodnil, že v daném případě bylo bráno na zřetel pouze nejvyšší přetížení, a to překročení největší povolené hmotnosti (limitní) na skupinu náprav č. 2 a 3 o 2 164 kg, čemuž dle výše uvedeného algoritmu výpočtu odpovídá pokuta ve výši 21.000,-Kč. Jak již soud odůvodnil výše, žádná jiná správní úvaha o výši sankce u deliktu podle § 42b odst. 1 písm. r) zákona o pozemních komunikacích není namístě. Další odůvodnění provedené správním orgánem prvního stupně vyjádřené textem: *„Po porovnání přitěžujících a polehčujících okolností správní orgán rozhodl, že pokuta, jako sankce byla uložena, v tomto případě, při spodní hranici zákonem stanovené sazby a v souladu s ustanovením § 42b odst. 6*

písm. a) a ust. § 43 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích, tedy ve výši 21 000 Kč, již bylo vzhledem k výše uvedenému nadbytečné. Krajský soud má za prokázané, že se žalobkyně dopustila správního deliktu dle § 42b odst. 1 písm. r) zákona o pozemních komunikacích, proto nelze vyhovět jejímu návrhu, aby bylo od uložené sankce upuštěno.

52. S ohledem na shora uvedené neshledal krajský soud žádnou ze žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

V. Náklady řízení

53. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s., žalobkyně neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (ustanovení § 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 12. září 2019

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. S.